

Sedm řek II

C F G C Ami
 Na lu-kách ze - le - ných ze - mě sed - mi řek, jas - nou zá - ří
 G C F G
 slun - ce sví - tí. A stín Mod - rých hor za sví - tá -
 C Ami G C
 ní chy - tá říč - ní ml - ha do svých sí - tí.

Na lukách zelených země sedmi řek,
 jasnou září slunce svítí.
 A stín Modrých hor za svítání
 chytá říční mlha do svých sítí.

Tam Gelion se k jihu ubírá
 a mnoho proudů mu svoji sílu dává.
 Jen sedm jmen však v písniích věčně zní,
 jen v písniích žije jejich sláva.

Druhé jméno je sladké, ach jak zní,
 Rathlóriel, jsi zlatým ložem snů!
 Tvé jméno bude věčně známo všem,
 až do konce našich dlouhých dnů.

Pod sluncem poledním je lehké lesy jít,
 přes Thalos a pak travou vysokou.
 Legolin má tůně zelené
 a Brilthor víří vodou divokou.

Šestý pak je dravý Duilwen proud,
 už k rovinám se Modré hory sklání.
 Sedmý Adurant, z jmen jasně povstává,
 ostrov zelený před zapomněním chrání.

Tak sedm řek se vine zemí dál,
 jak tichá je, když pod hvězdami spí.
 Mír je v zemi Ossir pod Lunou,
 jen písne elfů slyšíš v ránech dní!

N.L./PB